

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 184/2016
08.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.О., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката М.Л., као и допуни захтева, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 58/14 од 31.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1174/15 од 03.11.2015. године, у седници већа одржаној 08.03.2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.О., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 58/14 од 31.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1174/15 од 03.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К 58/14 од 31.03.2015. године, окривљени И.О. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од 10 месеци коју ће осуђени издржати у просторијама у којима станује уз примену мере електронског надзора, а коју ће издржати по правноснажности пресуде. У случају да окривљени самовољно напусти просторије у којима станује, једном у трајању од преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, суд ће одлучити да остатак казне издржава у затвору.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду накнади трошкове паушала и трошкове кривичног поступка, као у изреци пресуде, те је обавезан да у корист буџетских средстава Основног јавног тужиоца у Горњем Милановцу, на име трошкова кривичног поступка уплати износ од 29.000,00 динара, док је оштећени Б.Д. ради остварења имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Окривљеном И.О. је на основу одредбе члана 297. став 5. у вези одредбе члана 86. КЗ изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1174/15 од 03.11.2015. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног И.О. и потврђена пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 58/14 од 31.03.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног И.О., адвокат М.Л., поднела је захтев за заштиту законитости, као и допуну истог захтева, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, све у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји, као основан, поднети захтев, те да побијане правноснажне пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног И.О. се нумерички указује на повреду кривичног закона, одредбу члана 439. тачка 1) ЗКП, али изнетим наводима да су побијане правноснажне пресуде засноване на исказу окривљеног датом истражном судији у просторијама интензивне неге Опште болнице у Чачку, без присуства браниоца, с`обзиром на то да је у моменту разговора био у шоку због саме саобраћајне незгоде и задобијених повреда, се суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд налази да се поднетим захтевом основано указује да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати, односно на исказу окривљеног И.О. констатованом у записнику о увиђају Основног суда у Чачку Кри 303/13 од 01.08.2013. године датом пред истражним судијом тог суда Иреном Јестровић, без присуства браниоца - адвоката. Међутим, Врховни касациони суд налази да би, имајући у виду друге доказе изведене у законито спроведеном поступку на главном претресу, очигледно и без тог доказа била донесена иста пресуда и окривљени И.О. оглашен кривим због извршеног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, па у том делу овај суд прихвата разлоге другостепеног суда дате на страни 2. С`тога у редовном кривичном поступку није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која би

довела до укидања правноснажних пресуда, јер је учињена повреда поступка без утицаја на законитост и правилност пресуда које се захтевом побијају.

Такође, поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, но како ова битна повреда није прописана, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, Врховни касациони суд о истој није мериторно одлучивао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.